

267

λαμβάνοιεν ὅ ἀπὸ τοῦ ἡσὺς παρὰ δὲ αὐτοῦ
 ὅτι ἐπεὶ εἰσὶ θεοὶ πνεύματα ὡς φέλιμοι εἰσὶν ἰστέμεν
 τοίμε ὅτι καὶ ἀναστασίως ἡμῶν πολλὰ κίς γί
 μεται ἢ ὡς φέλια. οἷον πολλὰ κίς τροφήν τῆν ἄνα
 τας σήμεθ' ἐπιειμὸν ζυθρική κήν. καὶ οὐδὲ πνεύμα
 ἐστὶν ἀπὸ τῶν ὀνομασθῶν. ὅτι ὡς φελοῦμεθα τοῦ φθα
 ἀλλ' ἡμέρας διὰ τὸν ὀνομασθῶν δευτέρως καὶ τῶν ἡδυνάδο
 σις τῆς τροφῆς τῆς ὡφελούσης τοῦ φθαλαμῶν. ποιεῖ
 ἡμᾶς τί πῶρὰ πῶρὰ σῶσαι. ὅτι ὁ φθαλαμῶν ὡφε
 λήμεθα. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τροφῶν ὡφελούσων
 τῆν ἀμέλη τοῦ σώματος. τοῦ τῆς ἐπιειμῶν. οὕτω τοῖς
 πῶρὰ σῶσαι καὶ περὶ τῆς θείας γραφῆς ὅτι ὡφελήται
 ἡ ψυχή. καὶ ἡ μὴ ὀνομασθῶν λαμβάνει τὸν καρπὸν τῆς ὡ
 φελείας τῆς ἀπὸ τῶν γραμμάτων ἐκ μὲν ἡλικίας τῆς ἀνα
 γνώσεως. τῶν ἀρῶν ἡ μὴ ὀνομασθῶν. καὶ τὰ μὲν κρείττο
 νὰ φέται. τὰ δὲ χεῖρονα. κατὰ γὰρ τῆν. *διατικῶν*
θεοπνευστῶν βιβλίων ἐκ τῶν εἰς δὴ ἀψαλπῶν
 πῶρὰ δὲ ἐν ὧν περὶ ἀριθμῶν τὸ π. ἐκαστὸν ἀριθμὸν
 δυνάμει τῆν ἄσχητος ἐν τοῖς οὐσίμῃ κατὰ τῆν ὀνομα
 ὅ τῶν ὀνομασθῶν ἄσχητος εἰς τῆν ὀνομασθῶν. ὅτε μὲν τῶν
 πῶρὰ σῶσαι. ὅτε δὲ εἶδος τῆν ὀνομασθῶν ἐν μέρει πρὸς ἄ
 δεῖ καὶ ὡς χεῖρονα ἐν τῶν γραφῶν. τὰ περὶ αὐτοῦ.
 Σέμος ἐκαστὸν αὐτοῦ, ἡλικίαν ὀνομασθῶν ὅτι καὶ εἰρη
 τας ἐν δὲ θῆκα θεῶν. ὡς ἐστὶν παρὰ δὲ αὐτοῦ.
 δύο καὶ κ'. οἷς ὀνομασθῶν. τῶν ἀπὸ αὐτοῖς ὀνομα
 χεῖρονα ἐστὶν, ἡλικίαν τῶν ὀνομασθῶν. ὡς παρὰ τὰ κῶ σῶσαι χεῖ
 εἰς τῶν ὀνομασθῶν καὶ εἰς τῶν ὀνομασθῶν καὶ τὰ θεῶν ὀνομα
 δεῦν. οἷς χαρὰ κτήρησι τῶν ὀνομασθῶν ἐν τῶν ὀνομασθῶν οἷς
 ἀμῶν. οὕτω χεῖρονα εἰς τῶν ὀνομασθῶν ὀνομασθῶν.